31

VYHLÁŠKA

ministerstva práce a sociálních věcí České republiky

ze dne 22. prosince 1992

o posuzování dočasné pracovní neschopnosti pro účely sociálního zabezpečení

Ministerstvo práce a sociálních věcí České republiky stanoví podle § 127 odst. 1 písm a) zákona České národní rady č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění zákona České národní rady č. 590/1992 Sb., po dohodě s ministerstvem zdravotnictví České republiky:

§ 1

Základní ustanovení

(1) Dočasnou pracovní neschopnost (dále jen „pracovní neschopnost") posuzuje ošetřující lékař, popřípadě příslušná okresní správa sociálního zabezpečení[1]) svým lékařem (dále jen „lékař okresní správy sociálního zabezpečení").

(2) Ošetřujícím lékařem se pro účely této vyhlášky rozumí lékař, který má občana ve své ambulantní, ústavní nebo lázeňské péči, s výjimkou lékaře záchranné služby a pohotovostní služby, a lékař závodní preventivní péče při ošetření občana v rámci první pomoci, pokud má oprávnění k léčebné péči (dále jen „lékař").

(3) Dosavadním zaměstnáním se pro účely této vyhlášky rozumí činnost zakládající účast na nemocenském pojištění, při jejímž výkonu pracovní neschopnost vznikla, popřípadě jde-li o vznik pracovní neschopnosti v ochranné lhůtě,[2]) činnost, z níž tato ochranná lhůta plyne.

(4) Pracovní neschopnost občana, který vykonává několik činností zakládajících účast na nemocenském pojištění, posuzuje lékař pro každou činnost samostatně.

Uznávání pracovní neschopnosti

§ 2

(1) Lékař uzná práce neschopným

a) občana, jestliže vyšetřením zjistí, že mu jeho zdravotní stav pro nemoc nebo úraz (dále jen „nemoc") nedovoluje vykonávat dosavadní zaměstnání nebo dosavadní samostatnou výdělečnou činnost,

b) občana, který byl přijat do ústavní péče ve zdravotnickém zařízení nebo kterému byla na náklady zdravotního pojištění poskytnuta komplexní lázeňská péče[3]) (dále jen „komplexní lázeňská péče"), a to na celou dobu pobytu,

c) občana, který byl jako průvodce přijat s nezletilým dítětem do ústavní péče,[4])

d) uchazeče o zaměstnání, jestliže pro zdravotní stav není schopen plnit povinnosti uchazeče o zaměstnání[5]) nebo není schopen výkonu práce v rámci vhodného zaměstnání zprostředkovaného příslušným úřadem práce,

e) občana, který nemůže vykonávat dosavadní zaměstnání, dosavadní samostatnou výdělečnou činnost nebo plnit povinnosti uchazeče o zaměstnání pro poškození nebo ztrátu ortopedické pomůcky, a to po dobu nezbytně nutnou k její opravě nebo opatření pomůcky nové.

(2) Lékař uzná v souvislosti s těhotenstvím a porodem práce neschopnou ženu, která nemá nárok na peněžitou pomoc v mateřství, a to od počátku šestého týdne před očekávaným dnem porodu.

§ 3

(1) Pracovní neschopnost začíná dnem, kdy ji lékař zjistil. Má-li občan v tento den směnu již odpracovanou, pracovní neschopnost začíná následujícím kalendářním dnem. V odůvodněných případech, zejména nebyl-li lékař včas k dosažení, může lékař uznat občana práce neschopným dřívějším dnem, nejvýše však tři kalendářní dny přede dnem, v němž pracovní neschopnost zjistil; za delší období tak může učinit jen po předchozím souhlasu lékaře okresní správy sociálního zabezpečení.

---

[1]) § 6 odst. 1 a 2 zákona České národní rady č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení.

[2]) § 42 zákona č. 54/1956 Sb., o nemocenském pojištění zaměstnanců, ve znění pozdějších předpisů.

[3]) § 27 nařízení vlády České republiky č. 216/1992 Sb., kterým se vydává Zdravotní řád a provádějí některá ustanovení zákona České národní rady č. 550/1991 Sb., o všeobecném zdravotním pojištění.

[4]) § 24 nařízení vlády České republiky č. 216/1992 Sb.

[5]) § 4 odst. 3 zákona České národní rady č. 9/1991 Sb., o zaměstnanosti a působnosti orgánů České republiky na úseku zaměstnanosti.

(2) Nezjistí-li lékař po vyšetření důvody k uznání pracovní neschopnosti a občan na uznání pracovní neschopnosti trvá, postupuje se podle zvláštního předpisu.[6])

§ 4

(1) Lékař potvrzuje pracovní neschopnost na předepsaném tiskopisu,[7]) který je dokladem o pracovní neschopnosti.

(2) Doklad o pracovní neschopnosti obsahuje

a) legitimaci práce neschopného občana (dále jen „legitimace"),
b) hlášení organizaci (malé organizaci), popřípadě příslušnému úřadu práce o počátku pracovní neschopnosti,
c) hlášení organizaci (malé organizaci), popřípadě příslušnému úřadu práce o ukončení pracovní neschopnosti,
d) hlášení příslušné okresní správě sociálního zabezpečení.

(3) Doklad o pracovní neschopnosti je určen pro uplatnění nároku na nemocenské,[8]) pro evidenci práce neschopných občanů[9]) a pro omluvení nepřítomnosti v dosavadním zaměstnání.

(4) Lékař v legitimaci a hlášení příslušné okresní správě sociálního zabezpečení vyznačuje den příštího lékařského ošetření a na předepsaném tiskopisu potvrzuje trvání pracovní neschopnosti pro účely další výplaty nemocenského.[10])

§ 5

(1) Lékař může předat práce neschopného občana se souhlasem tohoto občana jinému lékaři. Povolí-li lékař práce neschopnému občanu změnu pobytu, posoudí vhodnost jeho předání do péče lékaře v místě povoleného pobytu.

(2) Lékař oznámí předání práce neschopného občana do péče jinému lékaři, popřípadě povolení změny jeho pobytu[11]) příslušné okresní správě sociálního zabezpečení v den předání nebo v den povolení změny pobytu.

(3) K povolení změny pobytu práce neschopného občana při jeho odjezdu do ciziny může dojít pouze z léčebných důvodů, a to po předchozím souhlasu České správy sociálního zabezpečení.[12])

§ 6

(1) Lékař vede evidenci práce neschopných občanů. Spolupracuje s lékařem okresní správy sociálního zabezpečení při stanovení podmínek léčebného režimu a sděluje mu porušení léčebného režimu, které sám zjistil.

(2) V případech, kdy to povaha onemocnění vyžaduje, hodnotí lékař zdravotní stav občana a dosavadní průběh onemocnění s lékařem okresní správy sociálního zabezpečení, popřípadě s lékařem závodní preventivní péče.

(3) Po uplynutí šesti měsíců pracovní neschopnosti, včetně započtu předchozích pracovních neschopností, které se započítávají do podpůrčí doby pro účely nemocenského pojištění,[13]) zhodnotí lékař s lékařem okresní správy sociálního zabezpečení dosavadní průběh onemocnění a zdravotní stav občana; jedná-li se o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav,[14]) předloží lékař lékaři okresní správy sociálního zabezpečení zdravotnickou dokumentaci práce neschopného občana.

Ukončování pracovní neschopnosti

§ 7

(1) Lékař ukončí pracovní neschopnost

a) občana, jestliže vyšetřením zjistí, že mu jeho zdravotní stav umožňuje vykonávat dosavadní zaměstnání nebo dosavadní samostatnou výdělečnou činnost,
b) občana při skončení komplexní lázeňské péče,
c) při propuštění občana, který byl jako průvodce přijat s nezletilým dítětem do ústavní péče, ze zdravotnického zařízení,
d) uchazeče o zaměstnání, jestliže mu jeho zdravotní stav umožňuje plnit povinnosti uchazeče o zaměstnání nebo je schopen vykonávat práci v rámci vhodného zaměstnání zprostředkovaného příslušným úřadem práce,

---

[6]) § 77 zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, ve znění pozdějších předpisů.

[7]) Tiskopis SEVT 14 506 0.

[8]) § 62 zákona České národní rady č. 582/1991 Sb., ve znění zákona České národní rady č. 590/1992 Sb.

[9]) § 6 odst. 4 písm. t) zákona České národní rady č. 582/1991 Sb., ve znění zákona České národní rady č. 590/1992 Sb.

[10]) Tiskopis SEVT 14 523 0.

[11]) § 47 odst. 1 zákona č. 54/1956 Sb., ve znění zákona České národní rady č. 37/1993 Sb.

[12]) § 5 písm. d) zákona České národní rady č. 582/1991 Sb.

[13]) § 94 odst. 1 zákona České národní rady č. 582/1991 Sb., ve znění zákona České národní rady č. 590/1992 Sb.
§ 15 odst. 4 zákona č. 54/1956 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

[14]) § 17 vyhlášky federálního ministerstva práce a sociálních věcí č. 149/1988 Sb., kterou se provádí zákon o sociálním zabezpečení.

e) občana, který po opravě nebo opatření nové ortopedické pomůcky může vykonávat dosavadní zaměstnání, dosavadní samostatnou výdělečnou činnost, plnit povinnosti uchazeče o zaměstnání nebo je schopen vykonávat práci v rámci vhodného zaměstnání zprostředkovaného příslušným úřadem práce,

f) ženy, jestliže má nárok na peněžitou pomoc v mateřství, k počátku šestého týdne před očekávaným dnem porodu, pokud žena nenastoupila mateřskou dovolenou dříve,

g) ženy, která nemá nárok na peněžitou pomoc v mateřství a je práce neschopna v souvislosti s těhotenstvím a porodem, uplynutím šestého týdne po porodu, pokud není žena nadále práce neschopna z jiných důvodů, než je souvislost s těhotenstvím a porodem.

(2) Lékař ukončí pracovní neschopnost, jestliže se občan bez vážných důvodů nedostaví k lékařskému ošetření v den určený lékařem. Jestliže se občan nemohl k lékařskému ošetření dostavit z vážných důvodů a důvody pracovní neschopnosti dále trvají, lékař uzná pracovní neschopnost dodatečně; tato pracovní neschopnost se považuje za pokračování pracovní neschopnosti předcházející. Zjistí-li lékař vážné důvody až po třech kalendářních dnech ode dne, kdy se občan nedostavil k lékařskému ošetření, může uznat pracovní neschopnost zpětně za uplynulé období jen po předchozím souhlasu lékaře okresní správy sociálního zabezpečení.

(3) Den ukončení pracovní neschopnosti lékař vyznačí v legitimaci, v hlášení organizaci (malé organizaci), popřípadě příslušnému úřadu práce. Legitimaci, v níž vyznačí konečnou statistickou značku diagnózy, odešle příslušné okresní správě sociálního zabezpečení.

(4) Pro postup při nesouhlasu občana s ukončením pracovní neschopnosti lékařem platí ustanovení § 3 odst. 2 obdobně.

§ 8

Pokud je občan po ukončení pracovní neschopnosti v následujícím kalendářním dni uznán znovu práce neschopným z důvodu zhoršení zdravotního stavu nebo nové nemoci, považuje se tato pracovní neschopnost za pokračování předcházející pracovní neschopnosti; to platí též, je-li žena, která je práce neschopna v souvislosti s těhotenstvím a porodem, po uplynutí šestého týdne po porodu nadále práce neschopna z jiných důvodů, než je souvislost s těhotenstvím a porodem.

§ 9

V době poskytování peněžité pomoci v mateřství se žena nepovažuje za práce neschopnou, s výjimkou případu, kdy podle lékařského posudku nemůže nebo nesmí o dítě pečovat pro závažné dlouhodobé onemocnění; obdobně se posuzuje muž po dobu poskytování peněžité pomoci.[15])

§ 10

(1) U práce neschopného občana, který má nárok na nemocenské a u něhož podle rozhodnutí příslušné okresní správy sociálního zabezpečení pracovní neschopnost přešla

a) v invaliditu, se pracovní neschopnost ukončuje posledním dnem nároku na nemocenské,[16])

b) v částečnou invaliditu, se pracovní neschopnost ukončuje posledním dnem nároku na nemocenské,[17]) pokud pracovní schopnost podle § 7 odst. 1 nebyla obnovena již dříve.

(2) U práce neschopného občana, který nemá nárok na nemocenské, se pracovní neschopnost ukončuje dnem, kdy jej okresní správa sociálního zabezpečení uznala invalidním nebo částečně invalidním.

Posuzování pracovní neschopnosti v souvislosti s lázeňskou péčí

§ 11

(1) Pokud byla pracovní neschopnost uznána před nástupem komplexní lázeňské péče, zaznamená lázeňský lékař den nástupu v legitimaci.

(2) Pokud trvají důvody pracovní neschopnosti i po ukončení komplexní lázeňské péče, lázeňský lékař zaznamená ukončení pobytu v legitimaci; v těchto případech se práce neschopný občan hlásí do tří kalendářních dnů u lékaře. Na povinnost uvedenou ve větě první upozorní lázeňský lékař práce neschopného občana.

§ 12

(1) Pokud je občan práce neschopen před nástupem příspěvkové lázeňské péče nebo lázeňské péče hrazené z prostředků občana, ukončí lékař pracovní neschopnost nejpozději dnem nástupu lázeňské péče.

(2) Lázeňský lékař uzná pracovní neschopnost, pokud během příspěvkové lázeňské péče nebo lázeňské péče hrazené z prostředků občana nemohou být občanovi poskytovány lázeňské procedury z důvodu nemoci, nejdéle však na dobu pěti kalendářních dnů.

---

[15]) § 127 odst. 2 zákoníku práce.

[16]) § 98 odst. 1 a 3 zákona České národní rady č. 582/1991 Sb.

[17]) § 98 odst. 2 a 3 zákona České národní rady č. 582/1991 Sb.

Závěrečná ustanovení

§ 13

Zrušují se § 19 až 28 a § 30 a 30a směrnice ministerstva zdravotnictví č. 49/1967 Věstníku ministerstva zdravotnictví o posuzování zdravotní způsobilosti k práci (registrované v částce 2/1968 Sb.), ve znění směrnice ministerstva zdravotnictví České socialistické republiky č. 17/1970 Věstníku ministerstva zdravotnictví České socialistické republiky o změnách v posuzování zdravotní způsobilosti k práci (registrované v částce 20/1970 Sb.).

§ 14

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1993.

Ministr:
Ing. **Vodička** v. r.

32

VYHLÁŠKA
ministerstva vnitra České republiky

ze dne 29. prosince 1992,

kterou se mění a doplňuje výnos ministerstva vnitra České republiky č. 428/1992 Sb., o náležitostech a náhradách výdajů poskytovaných příslušníkům Policie České republiky v souvislosti s výkonem služby

Ministerstvo vnitra České republiky po projednání s ministerstvem práce a sociálních věcí České republiky a ministerstvem financí České republiky stanoví podle § 58 odst. 2 zákona České národní rady č. 186/1992 Sb., o služebním poměru příslušníků Policie České republiky:

Čl. I

Výnos ministerstva vnitra České republiky č. 428/1992 Sb., o náležitostech a náhradách výdajů poskytovaných příslušníkům Policie České republiky v souvislosti s výkonem služby, se mění a doplňuje takto:

V § 21 se za odstavec 3 vkládá nový odstavec 4, který zní:

„(4) Finanční náhrada podle odstavců 2 a 3 se neposkytne policistovi, který již byl ve služebním poměru k policii nebo byl ve služebním poměru k jinému ozbrojenému bezpečnostnímu sboru, pokud se mu délka služby a nároky s tím spojené započítávají podle zvláštního předpisu[11a]) v rozsahu, jako by konal tuto službu v policii; to neplatí, pokud doba mezi skončením předchozího služebního poměru a vznikem nového služebního poměru je delší než tři roky.“.

Dosavadní odstavce 4 a 5 se označují jako odstavce 5 a 6.

Čl. II

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1993.

Ministr:
Ruml v. r.

[11a]) § 154 zákona ČNR č. 186/1992 Sb., o služebním poměru příslušníků Policie České republiky.